

vember 1816 tales der, som anført, baade om Sengen, hvori der ligger to Mand, og om Sengen, hvori der ligger een Mand, og Spørgsmaalet er altsaa, om man med Hensyn til Betalingen vil betragte de Genmandsfenge, som man vil have istedetfor Tomandsfengene, lige med de Sengen, hvori der nu kun ligger een Mand. Dersom Forholdene vare nu, som de vare i 1816, saa kunde dette fornuftigviis ikke lade sig gjøre, fordi to enkelte Sengen naturligviis vel koste mere end een dobbelt, skjøndt dog ikke dobbelt saameget; men naar man vil tage Forholdet factisk, saaledes som det nu er, og undgaae at følge andre Principer end dem, man allerede eengang har fulgt, og man tillige vil give, hvad der er rimeligt, i Erstatning til Byerne, saa kunde man sige, at istedetfor at give deels Genmands- og deels Tomandsfenge, skulde der gives lutter Genmandsfenge, der af Staten skulde betales først med 12 Rd. 1 Mk., som Loven af 1816 bestemmer for Genmandsfenge, og dernæst med Halvdelen af Forskjellen mellem dette Beløb og det, som disse Sengen egentlig koste, medens Byerne skulde give den anden Halvdeel. Naar man nu vilde undersøge, hvilke forøgede Udgifter dette vilde føre med sig, saa vil man finde, at der i Kongeriget garnisonerer 9 Afdelinger, som i Gjennemsnit aarlig have en Styrke af 180 Mand, det vil sige, det er ikke den faste Styrke, der er nemlig til enkelte Tider kun 120 Mand til Tjeneste, til andre Tider igjen flere, saaledes naar der er Rekruter, ligesom ogsaa i Exerceertiden, naar der indkaldes en større Styrke; men i Gjennemsnit bliver det, som sagt, for hvert Regiment eller for hver Bataillon af Linien c. 180 Mand. Naar der nu altsaa først blev givet 12 Rd. 1 Mk., 6 Rd. 8 s. mere end nu, for hver Mand, saa vilde det, der skal gives mere, i det Hele for 1,620 Mand udgjøre c. 9,900 Rd., og efter hvad den høitærede Indenrigsminister har udtalt, er der calculeret 10,000 Rd. dertil. Er det nu Tilfældet, at hver Seng koster 18 Rd., hvilket, efter hvad vi have hørt, omtrent vil være Middeltallet af Totaludgiften pr. Seng, saa vil Staten komme til at give 12 Rd. 1 Mk. + 2 Rd. 5 Mk. 8 s. eller 15 Rd. 8 s., altsaa 3 Rd. 4 s. mere end 12 Rd. 4 s., som der nu gives for

hver Seng; det vil altsaa andrage en Meerudgift af omtrent det Halve af 9,900 Rd., og kun i det Tilfælde, hvor det stillede sig saaledes, at der virkelig kun blev betalt 12 Rd. 1 Mk. for hver Seng, vilde Staten have at betale hele Forskjellen med 9,900 Rd. om Aaret; men det er et Tilfælde, som aldeles ikke kan tænkes, saaledes som Forholdene nu ere, og jeg troer derfor, at Sagen vilde stille sig saaledes, at Staten ikke kom til at give mere end Halvdelen af det nævnte Beløb, og at Byerne fik dog en rimelig Godtgjørelse, naar der blev betalt for disse Genmandsfenge det Samme, som Forordningen af 15de November 1816 bestemmer for Genmandsfenge, plus Halvdelen af Forskjellen mellem dette Beløb og det, der i Virkeligheden betales for disse Sengen. Paa denne Maade troer jeg at man, uden at gjøre noget Principstridigt, vilde give Enhver, hvad der var billigt. Det er, hvad jeg har at sige med Hensyn til selve Lovudkastet.

Med Hensyn til hvad der her i Salen er ytret fra forskjellige Sider om Forholdet mellem Communen og de Indquarterede, saa har jeg tænkt mig, at det, da der er talt saa meget fra de andre Sider, mulig kunde interessere at høre en Udtalelse af en Mand, hvis Erfaring meest skrives sig fra selve de Indquarterede, og det er derfor jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger. Det er flere Gange ytret, at der fra Communernes Side skulde være viist Modvillie ligeoverfor de Militaire, og at de ikke vare villige til at præstere, hvad der var billigt. Tilfældige Omstændigheder have gjort, at jeg har Bekjendtskab til samtlige Byer i Danmark, hvor der er Garnison; jeg troer, at med Undtagelse af Aalborg har jeg staaet i Forhold til samtlige Garnisonsbyer, ligesom Altona og Wandsbeck op til de sjællandske, og jeg maa sige, at jeg aldeles ikke har gjort en saadan Erfaring; jeg har tværtimod fundet, at i alle de Tilfælde, der jævnlig kunne forefalde og for hvilke man har tilstrækkelig Lovbestemmelse, der ere Indquarteringscommissionerne altid komne de Militaire paa en rimelig Maade imøde, og naar der har været Tale om Forhandling imellem Rigsministeriet og Byerne om nye Foranstaltninger, har jeg heller ikke fundet, at Byerne have viist Brangvillie der-